SAMOTA - Milan Kučera

```
H           E            A                D   F#
Jak mi je, jo jak mi je, nikdo se už ani nezeptá
H            E        A              F#
zní to jako rekviem, za moje mladá léta.
G            D        E                    F#
Letí dým a stoupá, krajinou mých dětských snů,
G            D       E               F#
čas mi dává pouta, všechno asi nestihnu.

Zdálo se, jo zdálo se, že není před čím utíkat,
jak na stříbrném podnose černá bílé dává mat.
Letí dým a stoupá, spáleništěm krásných snů,
samota je hloupá, táhne mě to až ke dnu.

Mezihra : H, E, A, D, F#, H, E, A, F#, G, D, E, F#, G, D, E, F#

Soucitné, jo soucitné řeči není třeba poslouchat,
stalo se, jo stalo se, to co muselo se stát.
Letí dým a stoupá, krajinou mých dětských snů,
čas mi dává pouta, všechno asi nestihnu.
Letí dým a stoupá, spáleništěm krásných snů,
čas mi dává pouta- nic víc tady nestihnu.
```